

Landet eksisterende tilvante Bestyrrelser at uddele en saadan Hjælp der, hvor Arbeidsløsheden enten er indtraadt eller kunde befrugtes af ville indtræde. Dermed kan man foreløbig meget vel slaa sig til Ro. Det ærede Medlem sagde: nei, saaledes skal man ikke bære sig ad, vi skulle trække Arbeidet fra Fremtiden noget nærmere hen til vor Tid, saaledes at det kan komme ligesom i en Slags Rapport til det Overflødig af Arbeide, vi nylig have havt. Ja, denne Theori er overordentlig smuk; det var deilig, om man saaledes kunde regulere Tidene, staa paa det Standpunkt, hvorpaa vi nu staa, og sætte Fremtiden i en rigtig Rapport til Fortiden, det vilde være meget behageligt i mange Forhold; men jeg er bange for, at selv det ærede Medlem ikke er vis paa, at han formaar at gjøre det eller at sige os, i hvilken Grad, paa hvilke Punkter og under hvilke Former det skulde ske, at ikke det ærede Medlem selv vil være udfat for, naar han skal udføre sin Theori i Praxis, da at gjøre ondt være, idet netop den Tid, hvorfra han vil drage Arbeidet, i mange Maader vil komme til i højere Grad at trænge til Arbeider end den nærværende. Det kan være meget sandt, at man har ødt Kapitaler, brugt dem overflødig paa produktive Foretagender og brugt dem aldeles som Odelanden paa uproductive Foretagender. Desto værre er dette vistnok saa sandt, som det kan være, men deraf følger ikke, at det er rigtigt, at man kaster en ny Svindel ind paa Markedet og giver den et officielt Præg, idet man lader den udgaa fra Statskassen og under Regjeringens Protektion. Dette vil vedblivende efter min Mening blive Følgen af Forslaget under Nr. 2, dersom Regjeringen ellers vil stille sig saaledes over for det, at det skal komme til nogen virkelig praktisk Udførelse. Dersom Regjeringen vil bruge sin Stilling til at lægge et saadant Pres paa Embedsmændene og igjennem dem paa Kommunerne, at der vil blive foretaget Arbeider, som ellers ikke vilde blive udførte, da have vi en kunstig Udvikling af Staten som Arbeidsgiver, men fremfor Alt som Arbeidsgiver paa en Tid, hvor der ikke ad naturlig Veie er Arbeide, og saa skal Staten producere Arbeide til alle dem, der trænge dertil. Dette er vedblivende den Grundsetning, som jeg havde haabet, at det ærede Medlem vilde have gjort sig Umage for at belyse, saa at man kunde have set, at den ikke er holdbar, hvad han vel sagtens fra sit Standpunkt maa modsig. Foreløbig maa jeg sige, at Alt, hvad det ærede Medlem sagde, bestyrkede mig mere og mere i min Opfattelse; thi naar man ikke kan forsvare en Sag med andre Grunde end dem, som det ærede Medlem forsvarede den med, saa er denne Sag i og for sig virkelig ikke stærk.

B. Solm: Jeg erindrer ikke, at der i de 11 Aar, hvort jeg har havt den Ære at være Medlem af dette Thing, har foreligget saa indgri-

bende Ændringsforslag til Tillægsbevillingslovens tredie Behandling, som Tilfældet er her baade med Hensyn til Summernes Spørrelse og med Hensyn til de nye Principer, som derved blive indførte, og dette er Grunden til, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet. Jeg skal naar erklære, at jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for noget af de to Forslag. Det er saa store og indgribende nye Principer, der herved indføres, at det staar for mig, som om disse Spørgsmaal ikke nær ere saaledes drøftede, at man kan danne sig nogen bestemt Mening om, hvilken Følge Vedtagelsen af noget af Forslagene vil have. Der er blevet fremsført Udførligt, og det er jo selvfølgelig, at der fremkommer forskellige Betragtninger om den Slaphed, der for Dieblisset er tilfede. Der er blevet sagt, at der var stor Nød mellem Arbeiderne, ja, der er endog blevet sagt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), at han kunde fremvise Exempel paa, at der var Folk, der havde tilbudt at ville arbejde for det tørre Byd. (Th. Nielsen: For Jøden!). Ja, det er rigtigt, for Jøden; men jeg tillader mig at betvivle, at det er nogen gift Familiefader, der er kommen med et saadant Tilbud. Der er ikke saa Tilfælde, hvori saadanne Tilbud kunne komme frem, navnlig paa Landet, hvor vel at mærke den Vedkommende kan sikke sig, at han ikke skal blive hos denne Arbeidsgiver længere, end han har Lust til at være der. Naar man kommer til at se saaledes paa Forholdene — og saaledes ere Forholdene i Virkeligheden —, saa maa man komme til at tænke — jeg havde nær sagt — noget mere ædrueligt paa det hele Forhold; thi vist er det, at der er mangen Familiefader, som det kan være haardt for, men det træffer i Aar ikke alene Arbeiderne, det træffer ogsaa Folk noget højere oppe, maasse lige saa høit, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) omtalte, det kan maasse endog saa gaa til Middelklassen (Th. Nielsen: Det er ogsaa Arbeidere). Det ærede Medlem siger, at det ogsaa er Arbeidere, men det ere de ikke i den Forstand, hvori man i Almindelighed tager dette Udtryk. — Naar jeg nu ser paa Forslagene, saaledes som de foreligge, saa maa jeg med det samme sige om Regjeringens Forslag — det Forslag, som man betegner som Forslaget under Nr. 2 —, at dette efter mit Begreb ikke i nogenformelt Maade vil komme Arbeiderne til Gode. Det kan komme enkelte Kommuner til Gode, men jeg tror ogsaa kun meget enkelte, men det er et stort Spørgsmaal, om disse Kommuner, som det saaledes kan komme til Gode, ere af den Slags Kommuner, at det skulde være nødvendigt for deres Skyld at indføre et saadant nyt Princip som det, vi her indføre. Dette tror jeg ikke, i alt Fald drager jeg det meget stærkt i Tvivl, og derfor ser jeg mig ikke i Stand til at stemme for dette Forslag.